

ZNAK ČESKOBUDĚJOVICKÉHO BISKUPA MONS. VLASTIMILA KROČILA

Znak 13. sídelního biskupa českobudějovického Mons. Vlastimila Kročila je kombinací osobního znaku se znakem diecéze, takže štít je čtvrcený a v prvním a čtvrtém poli je znak českobudějovické diecéze, ve druhém a třetím poli je osobní znak biskupův.

Znak diecéze: pod stříbrnou hlavou se třemi osmihrotými zlatými hvězdami, v černém poli tři zlatá jablka s lístky na stopkách. Jako štítové znamení jsou zvolena jablka, která se v českém prostředí stala atributem sv. Mikuláše, hlavního patrona diecéze. Barvy černá a zlatá jsou odvozeny ze znaku pražského arcibiskupství, z něhož se oddělila českobudějovická diecéze. Hlava štítu je převzata ze znaku papeže Pia VI., který v roce 1785 diecézi zřídil bulou „Cunctis ubique“.

Osobní znak: v modrém poli zlatý heraldický kříž, v jehož středu je umístěn zelený trojlístek. Modrou barvou je vyjádřena ona jedinečná úloha Panny Marie v dějinách spásy - neboť ona přijala „Slovo, které se stalo tělem“ - ale vyjadřuje rovněž i mariánskou spiritualitu, která vždy byla, je a měla by i zůstat výrazně přítomná v celém životě a působení 13. českobudějovického biskupa. Zlatý kříž vyjadřuje vykupující a spásnou oběť Ježíše Krista a je znamením, z něhož vyvěrá křesťanská radost a naděje. Je rovněž připomínkou na mnohaleté kněžské působení Mons. Kročila ve Veselí nad Lužnicí, kde je farní kostel zasvěcen Povýšení svatého Kříže. Zelený trojlístek, který se již tradičně stal atributem sv. Patrika, odkazuje na tuto velkou postavu misionáře hlásajícího trojiční nauku, biskupa a patrona Irska, který je zároveň i křestním patronem držitele znaku.

Znak je provázen tzv. procesionálním křížem a převýšen biskupským kloboukem zelené barvy, na jehož šňůrách je po každé straně šest střapců stejné barvy. Znak je rovněž doplněn heslem, které se stává programem celé biskupské služby: »AMARE ET SERVIRE DOMINO« (Milovat a sloužit Pánu). Tím je vyjádřeno, že hybnou silou veškerého konání by měla být láska, a to ve vertikálním i horizontálním rozměru, tedy k Bohu,

všem lidem i celému stvoření. Touto láskou si držitel hesla přeje naplňovat biskupskou službu a tím sloužit Pánu. Apoštol Pavel to vyjadřuje krásně, když říká, že kdyby měl cokoli na světě, kdyby měl ty nejlepší schopnosti a vlastnosti, i kdyby konal dobré skutky, ale bez lásky, nebylo by to k ničemu (srov. 1Kor 12, 1-3). Pravou bohoslužbou je v tomto smyslu právě láska. Skrze lásku a láskou tedy prodchnout všechno konání, láskou naplňovat všechny činy. Takovým způsobem tedy sloužit Pánu.

Zdeněk Mareš